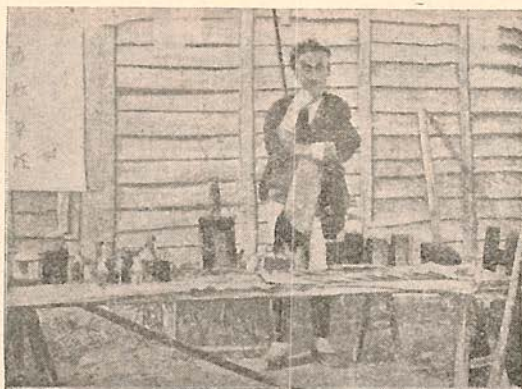

готвятъ различни ястия за изгладнѣлитѣ пѣтници. Оглоганитѣ кости и трохитѣ отъ трапезата гостилничаритѣ хвърлятъ на улицата. Сѣщото правятъ и съ помята на измититѣ сѣдове.

Това показва, че китайцитѣ не обичатъ чистотата. А най-доброто огледало на тѣхната нечистотия сѣ дрехитѣ и обувката имъ: и на бѣдни и на богати облѣклото е винаги кално и пѣлно съ пѣтна.

Не далечъ отъ гостилницата се настанили бръснарь и лѣкарь. Първиятъ бръсни цѣлата

коса на китаеца, като му оставя само една дълга сплѣтеница да виси изотзадъ, а вториятъ прѣглежда болнитѣ, продава имъ самъ цѣроветѣ и ги наставлява да пазятъ добръ съвѣтитѣ му.

Като отминешъ лѣкаря, очитѣ ти ще спратъ на други китайски чудеса: Единъ държи хартия и перо, дърпа за палтата минувачитѣ и ги кани да имъ пише прошение или писмо; той е прошенописецъ; другъ бие тѣпанъ и си дере гърлото колкото гласъ го държи. Щомъ събере отъ тѣлпата нѣколко души, тѣпанътъ прѣстава и той